

(Фокус, 21. 11. 2011)

Амерички нови свјетски поредак опћенито је попраћен уцјенама, економским санкцијама, демонизацијама, војним агресијама на оне слабије, те осиромашењем културних, духовних и естетских вриједности. Све се то ради у име хуманизма који обилује хипокризијом. У осиромашење културних вриједности које је дио универзално спровођеног САД менталног геноцида, спада и "геј филм" Срђана Драгојевића "Парада", талентираног режисера који је, у овом случају, продао душу ђаволу "за шаку долара". Не би било чудно када би овај филм, препун неукуса и апсурда, добио и понеку престижну филмску награду, а можда и сами Оскар. То би се уклопило у актуално западно хуманистичко смеће које обухваћа и накарадно приказану хомосексуалност, сексуалну оријентацију коју нитко паметан не спори као чињеницу. А тај дио смећа, та вулгаризација човјекове интиме, све више постаје дио постмодерне перверзне цивилизације холивудског типа препуне баналних хепиенда и срцепарајуће мелодраматике у вези с новокомпонираним људским правима.

Режисерска хипокризија, вулгарност и проституираност

Речено је да је једна од порука овог филма наводно одбрана хомосексуалних слобода. На челу те одбране стају злочинци из свих крајева ех-Југославије. Они који су убијали и клали народ раних деведесетих, сада су се проституираним режисеровим "просвјетљењем" преобратили у невине овчице и анђеле добра који су спремни да своје злочиначке вјештине употребе против свих оних који нападају "највриједнију од свих слобода": право на истицање свог педерства (погрдан израз којег обилато користи режисер у симпатичном значењу).

Филм "Парада" као идеолошка проституција

Пише: Емил Влајки

четвртак, 24 новембар 2011 10:48

У жижи филма је заљубљени хомосексуални пар који доживљава различите увриједе од околине, али који се не стиђу својих посебности. Ово двоје заљубљених, заједно с неколико других хомосексуалаца, ангажирају више злочинаца који ће их штитити од наводно профашистичких маса који се агресивно постављају према содомијским слободама, посебно у вријеме геј парада. Читава ствар је у тој мјери перверзна да окорјели злочинци и сами показују на крају филма висок ступањ склоности ка хомосексуализму, а можда би и сами то постали да је филм дуже потрајао. Прича завршава срцепарајуће трагично, смрћу једног од хомосексуалаца, а симболички означава осуду бестијалних, нељудских хетеросексуалаца препуних предрасуда према наводно нормалној и племенитој хомосексуалној посебности.

Режисер је примио паре од међународне заједнице да хомосексуалност прикаже гледаоцима као нешто што је нормално и

прихватљиво, али је очито да ни он сам није превише у то вјеровао. Елем, у овом је филму однос међу хомосексуалцима приказан изузетно чедно, и своди се на тек покоји додир и покоји поглед. Не љубе се, не милују по ерогеним зонама тијела, нема страсти у њиховим односима, нема лежања једног над другим. Дакле нема апсолутно ничег што је нормално за "застарјели" тип сексуалних односа, а што филмска индустрија у читавом свијету обилно и обавезно користи приказујући те "застарјеле" хетеросексуалне односе. Поред тога, два главна лика у својим сусретима имају глатко избријана лица.

Могли су, рецимо, бити обојица брадати и барем се једном пољубити пред камерама, или су се могли хтјети вјенчати или, пак, тражити усвајање неког дјетета, дакле радити све оно што је у геј заједницама на Западу свакодневан начин опхођења. Све у свему, хомосексуализам је у овом филму, да апсурд буде већи, приказан бесполно, у облику људских анђела који се достојанствено боре за своја не-сполна хомосексуална права. Режисер се очито бојао негативне реакције гледаатеља у случају да је хомосексуалност био приказао у својим појавним облицима (љубљење, итд), а за то не би ни добио паре од међународне заједнице којој је стало да геј односе убаци у наш "традиционализам" како би смо, ето, брже ушли у Еуропу. Али, недостатак реалности, аутор филма је надокнадио обиљем вулгарности. У филму скоро и да нема дијалога без сочних, сексистичких псовки које све више осиромашују језик. А режисер овог одвратног дјела се потрудио да свој фројдовски интониран отпор према хомосексуализму, а и према филму

Филм "Парада" као идеолошка проституција

Пише: Емил Влајки

четвртак, 24 новембар 2011 10:48

којег је направио по наруџби, видљиво изрази крајње вулгарном реченицом: "Нема доброг секса док се јаја не ударају."

Манипулирање хомосексуалношћу

Хетеросексуалност је у досадашњој повијести била нужан увјет одржања врсте. Ерго (дакле), све институције, природне и изведене из хетеросексуалности (породица, брак, итд) биле су означене као моралне, друштвено прихватљиве. Насупрот томе, јалови облици сексуалности као содомија (без обзира на то дали се практикује од хомо или хетеросексуалаца), инцест (из којег се стварају дегенерирана дјеца), педофилија и опћење са животињама, сматрани су неморалним и најчешће правно кажњавани. Тако се, у појединим државама САД, содомија и данданас правно санкционира.

Напомена: Творац филма којег разматрамо не може се суздржати а да не вријеђа албански народ импутиравши му интензиван сексуални однос са животињама. Или је, можда, плаћени пророк који нам унапријед каже да ће и тај облик сексуалности убрзо бити проглашен једним од основних људских слобода и права?

Како је, онда, могуће да је хомосексуалност на Западу, у врло кратком времену, из кажњивог чина прешла у домену основних људских слобода? То сигурно не можемо приписати западном хуманизму који држи у неоколонијалном положају три четвртине човјечанства узрокујући директно и индиректно смрт милијуна људи годишње. Ствар је у томе што је западна реторика формално базирана на људским правима која, у ствари, треба да послужи разједињавању људи на самом Западу како би се револуционарни потенцијал становништва разбио и усмјерио на међусобне сукобе.

За илустрацију, довољно је подсјетити се на тврдње теоретичара хомосексуалности у којима се истиче како је ова не-уобичајена врста сексуалности темељ посебне геј

Филм "Парада" као идеолошка проституција

Пише: Емил Влајки

четвртак, 24 новембар 2011 10:48

цивилизације која паралелно егзистира са цивилизацијом хетеросексуалаца!

Геј параде поноса нису, према томе, само израз једног обесправљеног и проказаног слоја људи који сада има прилику да се, напokon, јавно манифестира. Штовише, хомосексуалци су поносни што припадају посебној цивилизацији и што би, по њима, требало да имају властите институције те друге облике друштвеног и индивидуалног живота одвојених од досадашњих хетеросексуалних.

Други разлог због којег је Запад експресно увео хомосексуалност међу основне људске слободе, везан је за изборно гласање. Наиме организиране хомосексуалне заједнице представљају значајно бирачко тијело које није занемарљиво. Ради тога се политичари изузетно труде да их придобију и утркују се у предлагању закона и уредби које тим заједницама пашу.

Манипулирање злочинима

Нови свјетски поредак тражи од својих плаћених слугу да буду до краја проституирани и одвратни према властитој домовини и народу. Аутор овог филма добрано се потрудио да изврши захтјеве свог господара. Тако један од ликова, Албанац, приказан као окорјели злочинац који у филмској радњи тргује дрогом, одлази преобраћен у Београд да брани права српских хомосексуалаца. Оно о чему аутор филма није хтио да говори, то је убијање тисућа Срба на Космету од стране Албанаца након НАТО окупације, распродаја њихових органа, уништавање њихове културне баштине, истјеривање Срба из те српске покрајине, те у овом часу свакодневно рањавање и убијање Срба који се налазе у правом концентрационом логору сјеверно од Ибра окружени са свих страна високом бодљикавом жицом. По ком духу светом ће се данашњи Албанци који су вршили и врше сва та злодјела, прикључити Србима у спасавању геј популације у Београду?

Исто тако, у филму приказан, окорјели усташа за кога су сви Срби четници, који обожава генерала Готовину као свог хероја и који сматра да све четнике треба побити, придружује се "српско-албанској коалицији" у одбрани геј права. Да није нестварно, одвратно и издајнички, било би смијешно.

Што се може? Ако нетко хоће паре са Запада, мора жртвовати свој понос, своју част.

Филм "Парада" као идеолошка проституција

Пише: Емил Влајки

четвртак, 24 новембар 2011 10:48

Због изузетних "заслуга" у ниподаштавању властитог народа, аутор овог филма заједно са Наташом Кандић, Соњом Бисерко и низом других, сличних "хуманитараца", вјеројатно ће убрзо постати почасни грађани Еуропске заједнице.

Како истински остварити поједина људска права

Хомосексуалност је проблем како за друштво, тако и за оне који га практикују. Друштво, наравно, мора бити толерантно према том феномену и не смије на тој основи дозволити било какву дискриминацију. Али ова сексуална посебност је, у највећем броју случајева, генске природе која се може ријешити оперативним захватом тако да жене, с којима се природа поиграла, ухваћене у замци мушког тијела, постану оно што изворно јесу. Иста је ствар и са лезбијском популацијом.

Наравно, узроци хомосексуалности могу бити и културолошки везани било за референцијалну заједницу, било за трауматизирано дјетињство те у таквим случајевима, ако не помаже психотерапија, те индивидуе морају уживати иста права као и сви други грађани. Најгора варијанта је ипак она коју "хуманитарни" нови свјетски поредак сада намеће: презентирање геј популације као малтене вјечите категорије која ће углавном служити као средство идеолошке манипулације.